

kald Graasand—Simmeltjør. Ministeriet vilde imidlertid have Præstegaarden i Graasand, fordi den østlige Del af Haderup, der før havde hørt til Karup, skulde tillægges det ny Kirkedistrikt Graasand. Da Præsten derved vil komme til at bo udenfor de fleste af Beboerne, haaber man, at en anden Ordning dog maaste endnu kan naas. I December 1889 indsendtes efter Forlangende fra Ministeriet Tegning og Overflag, hvorefter Ministeriet forlangte tilføjet Deklarationen, at de paagældende Behøvere skulde vedligeholde den ny Kirke, uanset de vedblivende skulde svare Tiende til Sognekirken. Udvalget antog derefter, at Sagen nu var saa vidt fremskreden, at Beløbene til de nye Kirker og Præstegaarden vilde blive optagne paa Finansloven for 1891—92; men da det ikke er stet, har man troet, da Ministeriet altid har vist sig velvillig stemt for Sagen, at den vilde fremmes ved en Henvendelse til Folketinget om, at samme vilde bidrage til dens Fremskyndelse, da Trangen saavel til Kirker som til en Præst er stor.

Da denne Sag maa afgøres i Forbindelse med andre af lignende Beskaffenhed, gør Udvalget ingen Indstilling.

59. Fra forhenbærende Portør ved Statsbanedriften, S. H. Lavendt af Vejle om forhøjet Understøttelse. (Indbragt den 29de November 1890 af Folketingsmanden for Vejle Amts 1ste Valgkreds, Dusen).

Andrageren oplyser, at han i Juli Maaned f. A. kom til Skade under Udførelsen af sin Tjeneste og maatte derefter lade sit ene Ben amputere. Da han derved blev uskikket til at forrette det med Portørposten forbundne legemlige Arbejde, indgav han, der tidligere havde været Købmand og var vant til Kontorforretninger, et Andragende til Generaldirektoratet for Statsbanedriften om at faa en Skriverplads eller lignende, men erholdt det Svar, at han ingen saadan Stilling kunde erholde, og opjagdes til at fratræde sin Stilling fra Udaangen af Maris Maaned, medens det dog blev ham bethydet, at han kunde ansøge om en Understøttelse. En saadan paa 300 Kr. erholdt han da ved Skrivelse fra Indenrigsministeriet af 31te Marts 1890. Da dette Beløb imidlertid ikke er tilstrækkeligt til hans og Familiens (Kone og to Børn) Underhold, og da han forgæves har søgt at skaffe sig privat Væbæftigelse og at erholde en Plads i et af Jærnbanens Kontorer, ligesom ogsaa en Ansøgning til Ministeriet om en forhøjet Understøttelse er bleven afslaaet, andrager han om Rigsdagens Bistand til opnaa den.

Udvalget gør ingen Indstilling.

60. Fra Enkefru E. Chr. Brun af Kjøbenhavn om Understøttelse. (Indbragt den 1ste December 1890 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds, Dinesen).

Andragerinden, der er Enke efter pensioneret Toldkontrollør P. S. Brun, med hvem hun blev gift efter hans Afskiedigelse, bemærker, at hendes Mand i 37 Aar har tjent Staten i forskjellige Stillinger, dels som Lærer ved Søetatens Drengeskole dels i Toldfaget, af hvilket han afskiedigedes ved Konsumtionens Ophævelse. Han levede derefter i trange Aar og med et nedbrudt Helbred, saa at han i de sidste Aar af sin Levetid ikke var i Stand til at udrede de befalede Bidrag til Enkepensionskassen. Da han døde paa St. Hans Hospital, 81 Aar gammel, efterlod han hende med en niaarig Datter i høist trange Aar og uden Ret til Pension. Efterat hun derefter i de følgende Aar meget haardt har maattet kæmpe for Datterens Opdragelse og deres tarvelige Udkomme, er hendes Kraft nu brudt, saa at hun intet kan fortjene, og hun ansøger derfor Rigsdagen om at skaffe hende en Understøttelse, efterat Marineministeriet paa et Andragende om en saadan har svaret hende, at man ikke ser sig i Stand til, paa Grund af den korte Tid, hendes Mand har været anjat ved Søetatens Drengeskole, at hende nogen fast aarlig Understøttelse, men at man, henfjet til hendes trængende Omstændigheder, vil tilstaa hende en Huslejhjælp af 20 Kr. aarlig.

Udvalget gør ingen Indstilling.